Lieta Nr. 133046014
104AA-0190-15/4

SPRIEDUMS

Rīgā, 2015.gada 19.februārī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese L.Šteinerte
tiesneši I.Vīgante un G.Kveska

rakstveida procesā Rīgā, Abrenes ielā 3, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar SIA "/Nosaukums/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2014.gada 4.novembra spriedumu, un

konstatēja

Valsts darba inspekcijas (turpmāk tekstā - VDI) Zemgales reģionālās darba inspekcijas vecākā inspektores Aija Briede sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu AM Nr.022428 par to, ka 2013.gada 11.maijā notikušā nelaimes gadījuma darbā ar /pers. E/, izmeklēšanā konstatēts, ka SIA "/Nosaukums/" pārkāpusi Darba aizsardzības likuma 16.pantu - nav nodrošināts, lai tā uzņēmuma darbā iesaistītie citi darba devēja nodarbinātie saņemtu instruktāžu darba aizsardzības jomā pirms darba uzsākšanas visā laika posmā, kad viņi būs nodarbināti uzņēmumā. SIA "/Nosaukums/" bija jāinstruē SIA "SanLatPro" darbinieku /pers. E/ par darba vides riskiem, par darba aizsardzības pasākumiem uzņēmumā kopumā, kas saistīti ar SIA "/Nosaukums/" remontu darbiem betonu maisīšanas, t.sk. drošu darbu veikšanu augstumā, nepārliecinājās par drošu darba aprīkojuma montāžu zonas izvēli, kura būtu aprīkota ar aizsargnožogojumu pret krišanu no augstuma. Ar ko pārkāpts Darba aizsardzības likuma 16.pants, Ministru kabineta 2002.gada 9.decembra noteikumu Nr.526 „Darba aizsardzības prasības, lietojot darba aprīkojumu un strādājot augstumā" (turpmāk tekstā - Noteikumi Nr.526) 28.punktu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – Latvijas APK) 41.^{5}panta pirmajā daļā (lietas 27.-28.lapa).

Ar VDI Zemgales reģionālās darba inspekcijas vecākā inspektores Aijas Briedes 2014.gada 16.aprīļa lēmumu Nr.12R-425-2014-12 SIA /Nosaukums/ saukta pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā - Latvijas APK) 41.^{5}panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu un sodīta ar naudas sodu 1900 *euro* apmērā (lietas 25.-26.lapa).

Ar VDI direktora R.Lūša 2014.gada 13.jūnija lēmumu Nr.2014-05-04/131-2014-05-05/308 nolēma lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā daļā par Darba aizsardzības likuma 16.panta pirmās un otrās daļas un Noteikumu Nr.526 28.punkta pārkāpšanu izbeigt. Grozīt soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu, un saukt SIA /Nosaukums/ pie administratīvās atbildības par Darba aizsardzības likuma 16.panta 3.daļas pārkāpšanu un uzliekot naudas sodu 1400 *euro* par Latvijas APK 41.^{5}panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Par minēto lēmumu SIA "/Nosaukums/" iesniedza sūdzību Rīgas rajona tiesā, lūdzot atcelt lēmumu un izbeigt administratīvo lietvedību.

Ar Rīgas rajona tiesas 2014.gada 4.novembra spriedumu VDI direktora R.Lūša 2014.gada 13.jūnija lēmums Nr.2014-05-04/131-2014-05-05/308 atstāts negrozīts un SIA "/Nosaukums/" sūdzība noraidīta.

Tiesa, izvērtējusi Valsts darba inspekcijas 2014.gada 13.jūnija lēmumā Nr.2014-05-04/131-2014-05/30 norādīto pamatojumu, secina, ka pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar ko izmanto Latvijas APK 289.^{13}panta 3.daļā noteikto un pievienojas lēmuma motivācijai.

Tiesa norādījusi, ka no lietas materiāliem konstatēts, ka nelaimes gadījums darbā ar SIA „SanLatPro" valdes locekli /pers. E/ notika 2013.gada 11.maijā SIA /Nosaukums/ teritorijā Granīta ielā 33 k - 4, Aconē, Salaspils pagastā (turpmāk tekstā - Objekts), viņam nokrītot no kāpnēm (no 6 metru augstuma). Nelaimes gadījumā gūtie veselības traucējumi bija smagi, kā rezultātā /pers. E/ 2013.gada 26.maijā mira.

No lietas materiāliem konstatēts, ka starp SIA kā pasūtītāju un SIA „SanLatPro" kā izpildītāju 2012.gada 26.oktobrī noslēgts līgums Nr.2012/07 par siltummezglu rekonstrukcijas darbiem Objektā.

Tiesa atzinusi, ka pārsūdzētajā lēmumā nelaimes gadījums ir rūpīgi vērtēts atbilstoši lietā esošajiem materiāliem, t.sk. veicamā darba specifikai - tērauda caurules D25 montāžu remontējamajā betona maisīšanas mezglā, lielā augstumā, personu paskaidrojumiem un attiecīgo jomu regulējošiem normatīviem aktiem.

Tiesa norādījusi, ka 2014.gada 21.janvārī /pers. I/ rakstveidā paskaidrojis, ka /pers. E/ 2013.gada 11.maijā, kad abi strādāja Objektā, palūdza aiziet uz armatūras cehu nogriezt cauruli vajadzīgajā garumā. Kad /pers. I/ar cauruli rokās kāpa lejā, viņš izdzirdēja troksni un ieraudzīja /pers. E/ ar kāpnēm krītam lejā. /pers. I/ paskaidroja, ka vietā, kur strādāja /pers. E/, nebija aizsargnožogojuma, jo tas traucēja darba izpildei.

2014.gada 21.janvārī SIA darbinieks /pers. L/ paskaidrojis, ka Objektā betona maisītāja mezgla 2.stāvā aizsargnožogojumi, aizsargbarjeras bija nojauktas (noņemtas) dienu pirms nelaimes gadījuma, proti, 2013.gada 10.maijā, bet SIA darbinieks /pers. M/ paskaidroja, ka viņa ieskatā notikušais nelaimes gadījums noticis, tāpēc, ka nav bijis aizsargnožogojuma.

2014.gada 23.janvārī SIA darba aizsardzības speciāliste /pers. N/ rakstveidā paskaidroja, ka uzņēmumā ir izstrādāta instrukcija piegādātājiem un pakalpojumu sniedzējiem, kuru izmanto, instruējot visus uzņēmuma apmeklētājus, piegādātājus un pakalpojumu sniedzējus. /pers. E/ netika instruēts darba aizsardzības jautājumos, proti, par riskiem betona maisīšanas mezglā. /pers. N/ paskaidroja, ka nebija informēta par /pers. E/ klātbūtni un veicamajiem darbiem, kas tika veikti sestdienā, proti, 2013.gada 11.maijā, jo pati šajā dienā nestrādāja un neviens arī neinformēja par darbu veikšanu. Arī iepriekš /pers. E/ netika instruēts par darba vides riskiem uzņēmumā, jo /pers. N/ nav bijusi informācija par /pers. E/ uzturēšanos un darbu veikšanu uzņēmumā.

SIA bija jāinformē SIA „SanLatPro" valdes locekli /pers. E/ par pakalpojuma izpildes vietā pastāvošiem nopietniem darba vides riskiem. Ministru kabineta 2007.gada 2.oktobra noteikumu Nr.660 „Darba vides iekšējās uzraudzības veikšanas kārtība" 39.punkts nosaka, ka darba devējam ir pienākums par pastāvošajiem darba vides riska faktoriem un nepieciešamajiem darba aizsardzības pasākumiem informēt uzņēmuma telpu nomniekus, kā arī citus darba devējus un viņu nodarbinātos, ja attiecīgajā darbavietā nodarbināti vairāku darba devēju nodarbinātie, kā arī uzņēmuma apmeklētājus, klientus un citas personas, kas varētu tikt pakļautas darba vides riskiem. /pers. E/ pirms darba uzsākšanas nav ticis informēts par paredzētajā darbu izpildes vietā pastāvošo nokrišanas no augstuma risku.

No minētā tiesa secinājusi, ka sūdzības iesniedzējs nebija izpildījis Ministru kabineta 2007.gada 2.oktobra noteikumu Nr.660 „Darba vides iekšējās uzraudzības veikšanas kārtība" 39.punkta prasības, t.i. nebija informējis /pers. E/ par pastāvošajiem darba vides riska faktoriem un nepieciešamajiem darba aizsardzības pasākumiem.

Tiesa konstatējusi, ka pārsūdzētajā lēmumā ir analizēta situācija, uz ko norāda sūdzības iesniedzējs, ka /pers. E/ veica darbus kā pakalpojuma sniedzējs, bet nevis bija SIA darbinieks un SIA „SanLatPro" bija pienākums gādāt par /pers. E/ darba drošību.

Tiesa norādījusi, ka lietā nav strīda par to, ka /pers. E/ bija SIA „SanLat Pro" darbinieks, kurš veica darbu SIA Objektā.

Tiesa norādījusi, ka piekrīt pārsūdzētajā lēmumā izdarītajam secinājumam, ka Darba aizsardzības likuma 16.panta trešās daļas izpratnē darba devējs (sūdzības iesniedzējs) nav nodrošinājis, lai tā uzņēmumā darbā iesaistītie cita darba devēja (SIA "SanLatPro") nodarbinātie (/pers. E/) saņemtu instruktāžu un izietu apmācību darba aizsardzības jomā pirms darba uzsākšanas un visā laikposmā, kad viņi tiek nodarbināti uzņēmumā, līdz ar ko izdarot Latvijas APK 41.^{5}panta pirmās daļas pārkāpumu.

Tiesa atzinusi, ka sūdzībā izklāstītie apstākļi nav guvuši objektīvu apstiprinājumu un ir pretrunā ar faktiskajiem apstākļiem, kas objektīvi izklāstīti pārsūdzētajā lēmumā, kuru tiesa atzīst par juridiski pamatotu un tiesisku.

Tiesa norādījusi, ka tas, ka tiesa lietā esošos pierādījumus tiesa ir vērtējusi citādāk nekā administratīvā procesa dalībnieks (sūdzības iesniedzējs), nevar būt par pamatu apgalvojumam, ka tiesa nav izvērtējusi pierādījumus pareizi (sk., piemēram, Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 13.oktobra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-500/2008 10.punktu).

Tiesa norādījusi, ka Latvijas APK 41.^{5}panta pirmajā daļā noteikts, ka par darba aizsardzību regulējošo normatīvo aktu pārkāpumiem, kas rada tiešus draudus nodarbināto drošībai un veselībai, izņemot šā panta otrajā, trešajā un ceturtajā daļā minētos pārkāpumus, - uzliek naudas sodu darba devējam - juridiskajai personai - no tūkstoš četrsimt līdz divtūkstoš deviņsimt euro.

Latvijas APK 22.pants nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu, likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Tiesa konstatējusi, ka SIA /Nosaukums/ ir piemērots sods minimālās sankcijas ietvaros un secinājusi, ka piemērotais sods atbilst administratīvā pārkāpuma raksturam, iestājušām sekām un ir samērīgs.

Par minēto spriedumu SIA "/Nosaukums/" (turpmāk tekstā arī Sūdzības iesniedzēja vai Sabiedrība) iesniegusi apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka tiesa ir pievienojusies VDI motivācijai, kas nozīmē, ka Tiesas argumentācija par strīdus lēmuma pamatotību ir tāda pati kā VDI argumentācija pārsūdzētajā VDI 13.06.2014. lēmumā. Tiesa ir kļūdaini sasaistījusi (subsumējusi) lietā konstatētos faktus ar Latvijas APK 41.^{5}panta pirmās daļās tiesisko sastāvu un kļūdaini atzinusi, ka VDI ir pamatoti sodījusi Sabiedrību ar naudas sodu. Norāda, ka Latvijas APK 41.^{5}panta pirmās daļas administratīvā pārkāpuma subjekts ir darba devējs vai darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma saņēmējs. Savukārt tiesību normas hipotēze paredz, ka atbildība iestājas "par darba aizsardzību regulējošo normatīvo aktu pārkāpumiem, kas rada tiešus draudus nodarbināto drošībai". Norāda, ka /pers. E/ tiesiskajās attiecībās ar Sabiedrību nav nodarbinātais un Sabiedrība attiecībā pret /pers. E/ nav ne darba devējs, ne darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma saņēmējs. VDI Lēmumā ir atzinusi, ka konkrētajā gadījumā nodarbinātā /pers. E/ darba devējs ir nevis SIA "/Nosaukums/", bet SIA "SanLatPro". Tādējādi ZR VDI amatpersona ir kļūdījusies, nosakot administratīvā pārkāpuma subjektu. Līdz ar to saskaņā ar Latvijas APK 239.panta 1.punktu lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā daļā par Noteikumu Nr.526 28.punkta pārkāpumu izbeidzama, jo nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Tiesa ir pievienojusies VDI Lēmumā paustajai argumentācijai. Tas nozīmē, ka arī Tiesa atzīst, ka /pers. E/ nav Sabiedrības darbinieks un Sabiedrība attiecībā pret /pers. E/ nav darba devējs. Tādēļ līdzīgi, kā tika izbeigta lietvedība par MK noteikumu Nr.526 28.punkta pārkāpumu, Tiesai bija jāizbeidz lietvedība arī par Latvijas APK 41.^{5}panta pirmās daļas pārkāpumu, jo nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Sabiedrība tiesiskajās attiecībās ar /pers. E/ vai SIA "SanLatPro" nav arī darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma saņēmējs. Atsaucas uz Darba likuma 4.panta otro daļu. SIA "SanLatPro" ir pakalpojuma sniedzējs uz uzņēmuma līguma pamata. SIA "SanLatPro" sniedza pakalpojumus kā patstāvīga saimnieciska un organizatoriska vienība, kurā bija nodarbināts /pers. E/, kurš bija pakļauts SIA "SanLatPro" iekšējiem darba drošības noteikumiem, darba devēja rīkojumiem un instrukcijām saskaņā ar Darba likuma 5. un 28.pantu. Tiesa nav konstatējusi cēlonisku saikni starp Sabiedrībai inkriminētajiem darba aizsardzību regulējošiem normatīvo aktu pārkāpumiem un tiešiem draudiem nodarbināto drošībai un veselībai. Ne VDI savā Lēmumā, ne Tiesa Spriedumā nav vērtējusi un pamatojusi, kā tas apstāklis, ka SIA "SanLatPro" valdes loceklis /pers. E/ netika instruēts no Sabiedrības puses un neizgāja apmācību darba aizsardzības jomā pirms darba uzsākšanas un darbu veikšanas laikā, radīja tiešus draudus viņa drošībai un veselībai. Tiesa ir ignorējusi apstākli, ka /pers. E/ ir gan uzņēmuma SIA "SanLatPro" darbinieks, gan valdes loceklis, tātad darbinieks un darba devējs (darba devēja pilnvarotais pārstāvis) vienā personā, /pers. E/ uzņēmumā SIA "SanLatPro", kurā viņš strādāja ir izstrādājis un apstiprinājis darba drošības dokumentus, kā arī ir savā uzņēmumā atbildīgais par darba drošību. Lietā esošajā SIA "SanLatPro" darba vides riska novērtējumu laika periodam no 2012.gada 1.marta līdz 2012.gada 30.septembrim /pers. E/ ir parakstījis darba devēja SIA "SanLatPro" un darbinieku vārdā. Kā atbildīgā persona pasākumu ieviešanai risku novēršanai vai samazināšanai ir norādīts /pers. E/. SIA "SanLatPro" valdes loceklis un darbinieks /pers. E/ savā uzņēmumā ir izstrādājis un apstiprinājis ar savu parakstu 01.06.2011. dokumentu "Individuālo aizsardzības līdzekļu saraksts darba vietai, amatam santehniķis". SIA "SanLatPro" /pers. E/ 01.06.2011. ir izstrādājis un apstiprinājis dokumentu "Darbi, kuros lietojami atbilstoši individuālie aizsardzības līdzekli" amatam santehniķis. /pers. E/ nebija parasts ierindas darbinieks, kuram nav zināmi darba drošību regulējošie normatīvie akti, iespējamie riski un prasības. Viņš bija uzņēmuma SIA "SanLatPro" valdes loceklis un atbildīgais par darba drošību. Tas, ka darbs (caurules montāža) notiks augstumā un ka pastāv nolaišanas no augstuma risks, bija acīmredzams pašam /pers. E/, kuram arī bija jāizdara attiecīgi secinājumi un jārīkojas saskaņā ar sava uzņēmuma SIA "SanLatPro" iekšējiem darba drošības noteikumiem. Uzskata, ka tieši sava uzņēmuma darba drošības noteikumu neievērošana ir tiešā cēloniskā saistībā ar tiešiem draudiem /pers. E/ veselībai un dzīvībai, kā rezultātā ir iestājusies /pers. E/ nāve. Uzskata, ka nevar apgalvot, ka tāpēc, ka Sabiedrība formāli neinformēja /pers. E/ par nokrišanas no augstuma risku, radās tieši draudi /pers. E/ veselībai un dzīvībai. Tādējādi ne VDI, ne tiesa nav pierādījusi, ka lietas apstākļi atbilst Latvijas APK 41.5panta pirmās daļas pārkāpuma tiesiskajam sastāvam. Nav pierādīts, kā Sabiedrībai inkriminētais Darba aizsardzības likuma 16.panta trešās daļas vai cits iespējamais pārkāpums ir radījis tiešus draudus /pers. E/ veselībai un dzīvībai, kā rezultātā iestājusies viņa nāve. VDI ir pamatoti Lēmumā konstatējusi, ka par 28.punkta ievērošanu ir atbildīgs /pers. E/ darba devējs SIA "SanLatPro". Tāpēc darbu veikšana bez attiecīga aizsargnožogojuma darbu veikšanas vietā ir uzņēmuma SIA "SanLatPro" atbildība. Pie tam, ne VDI, ne tiesa nav vērtējusi, kā arī lietā nav ekspertu vērtējuma tam, vai aizsargnožogojuma esamība būtu pasargājusi /pers. E/ no kritiena no augstuma. Ņemot vērā to, ka /pers. E/ krita no trepēm, pastāv varbūtība, ka arī esot aizsargnožogojumam, viņš tam būtu pārkritis pāri vai arī kritiena brīdī viņš atradās uz trepēm vietā, kur aizsargnožogojums nebūtu pasargājis viņu no kritiena. Bez tam, kā norādīts lietas materiālos, konkrēto darbu veikšanai bija nepieciešams demontēt aizsargnožogojumu, jo tas

traucēja darbu izpildei. Sabiedrības ieskatā tieši individuālo aizsardzības līdzekļu nokrišanai no augstuma lietošana, ko paredz SIA "SanLatPro" iekšējie normatīvi, varēja pasargāt /pers. E/ no kritiena. Uzskata, ka tieša cēloniskā saistība ar tiešiem draudiem darbinieka /pers. E/ veselībai un dzīvībai bija uzņēmuma SIA "SanLatPro" iekšējo darba drošības noteikumu rupjš pārkāpums no paša /pers. E/ puses - individuālo aizsardzības līdzekļu neizmantošana un SIA "SanLatPro" MK noteikumu Nr.526 28.punkta pārkāpums - darbiniekam /pers. E/ netika nodrošināta droša uzturēšanās darbu veikšanas zonā. Līgumā Nr.2012/07, kas 2012.gada 26.oktobrī noslēgts starp Sabiedrību kā pasūtītāju un SIA "SanLatPro" kā izpildītāju 4.1.6.p. nosaka, ka Pasūtītājs neuzņemas atbildību par jebkuriem bojājumiem un kompensācijām, kas jāmaksā pēc likuma sakarā ar nelaimes gadījumu strādniekiem, kurus nodarbinājis Izpildītājs, kā arī par trešo personu veselībai un mantai nodarītajiem zaudējumiem.

Lūdz atcelt Valsts darba inspekcijas 2014.gada 13.jūnija lēmumu Nr.2014-05-04/131-2014-05-05/308 daļā, ar kuru konstatēts Darba aizsardzības likuma 16.panta trešās daļas un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 41.^{5}panta pirmās daļas pārkāpums un SIA "/Nosaukums/" saukta pie administratīvās atbildības, uzliekot naudas sodu EUR 1400 apmērā un izbeigt administratīvā pārkāpumā lietvedību.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{21}panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā, pamats tiesai pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu par sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē nebija objektīvi konstatējams un ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas tiesneses 2014.gada 8.decembra lēmumu apelācijas sūdzība pieņemta izskatīšanai rakstveida procesā.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{21}pantu otro daļu noraidījums tiesas sastāvam vai atsevišķam tiesnesim nav pieteikts.

Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet pārsūdzētais spriedums atstājams negrozīts.

Tiesu kolēģija, pārbaudījusi Rīgas rajona tiesas 2014.gada 4.novembra sprieduma motivāciju, atzīst, ka tā ir pareiza un pietiekama. Proti, Rīgas rajona tiesa, izvērtējot konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, pamatoti atzinusi, ka VDI direktora 2014.gada 13.jūnija lēmums Nr.2014-05-04/131-2014-05/30 ir tiesisks un pamatots. Līdz ar to tiesu kolēģija saskaņā ar Latvijas APK 289.^{22}panta pirmo daļu, 289.^{13}panta trešo daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam, sprieduma motivācijai un izvērstāks argumentu izklāsts apelācijas instances tiesas spriedumā nav nepieciešams, kā arī iesniegtās apelācijas sūdzības sakarā izdara papildus secinājumus.

Krimināllietu tiesu kolēģija, izvērtējot apelācijas sūdzībā izvirzītos argumentus, secina, ka tajā nav norādītas kādas jaunas ziņas par faktiem, kas nebūtu zināmas un izvērtētas pirmās instances tiesā, un būtu par pamatu pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai. Krimināllietu tiesu kolēģija atzīst, ka izvērtējot apelācijas sūdzībā norādītos argumentus par faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem, tie faktiski ir identiski tiem, kas bija norādīti pirmās instances tiesā. Ņemot vērā, ka rajona tiesa tos jau ir izvērtējusi un Krimināllietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajai motivācijai, atkārtotai to izvērtēšanai nav pamata.

Darba aizsardzības likuma 16.panta trešajā daļā noteikts, ka darba devējs nodrošina, lai tā uzņēmuma darbā iesaistītie cita darba devēja nodarbinātie saņemtu instruktāžu un izietu apmācību darba aizsardzības jomā pirms darba uzsākšanas un visā laikposmā, kad viņi tiek nodarbināti uzņēmumā.

Sūdzībā izteikts arguments, ka /pers. E/ tiesiskajās attiecībās nav bijis nodarbinātais, kā arī Sabiedrība attiecībā pret /pers. E/ nav bijusi darba devēja. Tiesu kolēģija piekrīt pirmās instances tiesas viedoklim, ka Darba aizsardzības likuma 16.panta trešās daļas izpratnē SIA "/Nosaukums/" bija uzskatāms par darba devēju, savukārt /pers. E/ bija uzņēmuma darbā iesaistīts cita darba devēja nodarbinātais.

Saskaņā ar Darba aizsardzības likuma 1.panta piekto punktu, darba devējs ir fiziska persona, juridiska persona vai personālsabiedrība, kura nodarbina vismaz vienu nodarbināto.

Savukārt no Darba aizsardzības likuma 1.panta trīspadsmitajā punktā ietvertā nodarbinātā definīcijas izriet, ka par nodarbināto atzīstama jebkura fiziska persona, kuru nodarbina darba devējs, arī personas, ar kurām darba devēji nenodibina "klasiskas" darba tiesiskās attiecības uz darba līguma pamata-ierēdņi, un personas, kuras nodarbinātas ražošanas vai mācību prakses laikā.

Tādējādi secināms, ka darba devēja un nodarbinātā jēdziens ir plašāks kā Darba likumā ietvertais darba devēja un darbinieka jēdziens, Darba aizsardzības likumā noteiktais regulējums ietver gan personas, ar kurām darba devējs noslēdzis darba līgumu, gan personas, kuras veic darbu nepastāvot līgumiskām attiecībām, gan darba veikšana, piemēram, saskaņā ar uzņēmuma līgumu.

No lietas materiāliem izriet, ka /pers. E/ veica darbu SIA "/Nosaukums/", ko apliecina lietā sniegtie /pers. I/, /pers. L/ un /pers. M/ paskaidrojumi, lietas materiāliem pievienotais akts Nr.1700272013A par nelaimes gadījumu darbā. To, ka /pers. E/ bija tiesisks pamats strādāt Sabiedrības objektā sūdzības iesniedzējs nav apstrīdējis, norādot, ka SIA "SanLatPro", kurā bija nodarbināts /pers. E/, sniedza pakalpojumus uz Uzņēmuma līguma pamata.

Minētais dod pamatu konstatēt, ka Darba aizsardzības likuma izpratnē SIA "/Nosaukums/" attiecībā pret /pers. E/ bija darba devējs, savukārt /pers. E/ bija nodarbinātā persona, kura drošībai un veselībai, pārkāpjot darba aizsardzību regulējošos normatīvos aktus, tika radīti tieši draudi, atbildība par ko paredzēta Latvijas APK 41.^{5}panta pirmajā daļā.

Argumentam, ka /pers. E/ bija uzņēmuma "SanLatPro" valdes loceklis, un viņam bija zināmi darba drošības regulējošo normatīvo aktu iespējamie riski un prasības, izskatot šo lietu nav būtiskas nozīmes, jo konkrētajā lietā vērtēta tiek SIA"/Nosaukums/" izdarītie pārkāpumi un atbildība par notikušo.

Sūdzībā arī norādīts, ka VDI Lēmumā ir atzinusi, ka konkrētajā gadījumā nodarbinātā /pers. E/ darba devējs ir nevis SIA "/Nosaukums/", bet SIA "SanLatPro", kā arī tiesa, pievienojoties VDI Lēmumā paustajai argumentācijai, ar to esot atzinusi, ka /pers. E/ nav Sabiedrības darbinieks un Sabiedrība attiecībā pret /pers. E/ nav darba devējs. Uz šo izvirzīto argumentu tiesu kolēģija norāda, ka šādi argumenti VDI Lēmumā pausti attiecībā uz Noteikumu Nr.526 28.punkta pārkāpuma neesamību, nevis uz Darba aizsardzības likuma 16.panta trešo daļu, par ko pie atbildības saukta SIA"/Nosaukums/".

Tiesu kolēģija atzīst, ka SIA "/Nosaukums/" piemērotais sods ir izvēlēts atbilstoši likuma prasībām, ievērojot Latvijas APK 41.^{5}panta pirmās daļas sankcijā paredzēto sodu un Latvijas APK 35.panta otrajā daļā noteikto, ievērojot Latvijas APK 32.pantā noteikto.

Ievērojot iepriekš izklāstīto, tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs un atstājams negrozīts, bet SIA "/Nosaukums/" apelācijas sūdzība ir noraidāma kā nepamatota.

Pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{21}pantu, 289.^{22}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, tiesu kolēģija

nosprieda:

Rīgas rajona tiesas 2014.gada 4.novembra spriedumu atstāt negrozītu un SIA "/Nosaukums/" apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese (personiskais paraksts) L.Šteinerte

Tiesnese (personiskais paraksts) I.Vīgante
Tiesnesis (personiskais paraksts) G.Kveska